

BKT. 1310101
25.08.2023

No: 6

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

52 වන නිදහස් සමරු උත්සවය
2000 පෙබරවාරි 04 වැනි දින

අතිගරු ජනාධිපතිනි
වන්දිකා ඛණ්ඩාරනායක කුමාරතුංග මැතිනිය

ජාතිය අමතා පවත්වන ලද කථාව

Faint, illegible text or markings in the upper right area.

A small, faint mark or character located in the center of the page.

A small, faint mark or character located in the lower right area.

1999 දෙසැම්බර් 21 වෙනිදා මේ රටේ ජනතාව දෙවන වරටත් මා ජනාධිපතිධුරයට පත් කරමින් රට පාලනය සඳහා අලුත් වරමක් ලබාදුන් ශ්‍රී ලංකාවාසී ජනතාවට මගේ ස්තූතිය පිරිනමමින් මගේ කතාව ආරම්භ කිරීමට කැමැත්තෙමි

අපේ ජනතාවගේ දේශපාලන පරිණාමයට හා අවබෝධය ගැන මට ගැඹුරු වැටහීමක් තිබේ. බිහියුණු බෝම්බ ප්‍රහාර වලට සහ ඇතැම් ප්‍රදේශවලදී මට වරද්ධව ජන්දය දෙන ලෙස කළ ජල්ටීටර් සංවිධානයේ තර්ජන වලට මුහුණ දෙමින් පොදුජන ජනසන් පෙරමුණේ අපේක්ෂිකාව නැවත තෝරා පත්කර ගැනීම ඔවුන්ගේ මේ දේශපාලන පරිණාමයට යහතිකයකි. තුස්තවාදීන් දුරු-නගෙනගිර ප්‍රදේශවල ජන්ද දායකයින්ට කායික වශයෙන් තර්ජනය කරද්දී රටේ අගනුවර සිදුවූ බෝම්බ ප්‍රහාරයත්, ඉන්පසුව මා අකර්මන්‍ය නත්තවයට පත්වී ඇති බවට පෞද්ගලික මාධ්‍ය ගෙනගිය බොරු ප්‍රචාරයත් ජන්දදායකයින් මානසික වශයෙන් බිය ගැන්වීමට සමානවීය

මේ සියලු තර්ජන මධ්‍යයේ අපේ ජනතාව පැහැදිලිව හා සුපුරුදු සන්සුන් බවින් යුතුව පොදුජන ජනසන් පෙරමුණේ අපේක්ෂිකාව තෝරා ගැනීමට තීරණය කළහ. මා නැවතත් ජනාධිපතිධුරයට පත්වූයේ ඒ අනුවයි.

යුද්ධය අවසන් කොට ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නයට සඳාකාලික විසඳුමක් සෙවීම සඳහා අපි ජනවරමක් ඉල්ලා සිටියෙමු. ශ්‍රී ලංකා මැතිවරණ ඉතිහාසයේ ප්‍රථම වතාවට දේශපාලන පක්ෂයක් වාර්ගික අර්බුදය විසඳීම සඳහා නිශ්චිත වැඩපිලිවෙලක් ඉදිරිපත් කරමින් ඒ සඳහා වරමක් ඉල්ලා ප්‍රධාන පෙළේ මැතිවරණයකට මුහුණ දුන්නේය අප ඉල්ලූ ඒ ජනවරම ජනතාවගෙන් අපට ලැබුණි. තවත් වැදගත් ක්ෂේත්‍ර ගණනාවක අපේ රජය ලබා ඇති ජයග්‍රහණ සම්බන්ධයෙන්ද ඔවුන්ගේ පිලිගැනීම හා ප්‍රශංසාව යහිත ජනවරමක් ලබා ගැනීමට අපට හැකිවිය. ප්‍රජාතන්ත්‍රය හා සියලු ජනතාවන්ගේ මූලික අයිතිවාසිකම් යළි ස්ථාපිත කිරීම, ප්‍රශස්ත පාලනයක් යළි ඇති කිරීම, ආර්ථිකය යළි ගොඩනැගීම, අප ඉටුකළ සංවර්ධන කාර්යයන් සහ අන්තර් ජාතික ක්ෂේත්‍රයේ අප ලබාගත් ශ්‍රේෂ්ඨ ජයග්‍රහණ වෙනුවෙන් මේ ජනවරම අපට ලැබුණි. අප බලාපොරොත්තුවන ආර්ථික සෞභාග්‍ය හා දේශපාලන ස්ථාවරත්වය ළඟා කර ගැනීම සඳහා අප තෝරාගත් සංවර්ධන මාවතේ අප ඉදිරියට යායුතු බව ජනතාව ප්‍රකාශ කොට ඇත.

අපි නිදහස දිනාගත්තේ ඇයිදැයි මෙම නිදහස් දිනයේදී සියලුදෙනාටම සිහිපත් කරදීමට මම කැමැත්තෙමි 1998. පොස්ටන් නිදහස් සමරුවේදී මා ප්‍රකාශ කළ පරිදි අප ස්වාධීනත්වය දිනා ගත්තේ ශ්‍රී ලංකා ජනතාවගේ අභිප්‍රාය යළි උත්තරීතර තත්වයට පත්කර ගනු සඳහාය. ආර්ථික සෞභාග්‍යය සහ ශ්‍රී ලංකාවේ සියලු වැසියන්ට සමාන අයිතිවාසිකම් දිනාගනු සඳහාය ඉතාමත් පහසුවෙන් හා සරළ ලෙස ප්‍රගාකර ගතහැකි මෙම අරමුණු දැක දෙකක පමණ කාලයක් මුළුල්ලේ මුදුන් පමුණුවා ගැනීමට නොහැකිවූයේ මෙම ජනවාර්ගික ගැටුම නිසාය.

අපි ශ්‍රේෂ්ඨ ජාතියක් වෙමු අපි යටත් විජිත ආධිපත්‍යයට යටවී පිරිහී සිටියෙමු එහෙත් නිදහස සමග අපි අපේ තැන්පත්බව හා තුල්‍යතාමතක බව යළි දිනා ගත්තෙමු. එහෙත් මීට වසර දෙකකට ඉහත නිදහස් දිනයේදී ප්‍රකාශ කළ පරිදි ස්වාධීනත්වය ලැබුදා සිට අප බොහෝ පයග්‍රහණ ලබාගෙන තිබුණද ජාතිය ගොඩනැගීමේ කාර්යයට අප බරපතල ලෙස මුහුණ දුන්නේ නැත 1948 සිට මේ දක්වා අප දීර්ඝ ගමනක් පැමිණ ඇති බව නිදහස් දිනය අපට සිහි ගන්වයි. එසේම අපට තවත් දීර්ඝ දුරක් යෑමට තිබෙන බවත්, එම දිනය අපට සිහිපත් කරවයි. අප යාමුණිකව මුහුණ දියයුතු පළමුවැනි හා ඉතාමත් වැදගත්ම හා හදිසි අභියෝගය නම් සුළු ජාතීන්ගේ ප්‍රශ්නය විසඳීමයි ජාතිය ගොඩනැගීමේ කාර්යයේදී මගේ රජය ආරම්භ කර ඇති වැඩ කටයුතු මේ සඳහා දිගටම ගෙන යා යුතුය. දිවයිනේ සෑම ප්‍රදේශයකම ජන කොටස් අතර සංස්කෘතික හා සමාජීය වශයෙන් සුහද සමගි සම්බන්ධතා අපි යළි නිර්මාණය කළයුතු වෙමු. මේ රටේ සෑම පුරවැසියෙකුටම සමාන අයිතිවාසිකම් ලබාදීම සඳහා අපි දිගටම ඉතා දැඩි ලෙස ක්‍රියා කළයුතු වෙමු. අපි දේශපාලන බලය බෙදා හදා ගනිමින් මේ සියල්ල ව්‍යවස්ථානුකූලව සහතික කළයුතු වෙමු.

මෙම ගැටුම අපේ ජාතිය කෙරෙහි විශාල බරක්වී ඇති බව මේ ගැටුමට සම්බන්ධ සියලුදෙනා දීර්ඝ කාලයක් මුළුල්ලේ ගොදුන් දුනිති. මෙය අපේ ජාතියේ චරිතමානයට මෙන්ම එහි අනාගතයටද ඉතාමත් ශෝචනීය ලෙස බලපාන ගැටුමකි. සතුරු වරායකට ඇතුළුවීමට බියෙන් පසුවන නෞකාවක් දිස්වන්නාක් මෙන් ඇත ක්ෂිතිපයේ තවමත් පෙනෙන අපේ යයි කිවහැකි ඒ දිස්වීමත් අනාගතය දෙස දීර්ඝ කාලයක් මුළුල්ලේ අපි සියලුදෙනා බලා සිටියෙමු. මෙම ගැටුමෙන් අපට කිසිවක් ලබාගත නොහැකි බව දීර්ඝ කාලයක් මුළුල්ලේ සියලුම පාර්ශව

අවබෝධ කරගෙන සිටියි එහෙත් මෙම ගැටුම නිමාවට පත් කිරීම සඳහා අවශ්‍ය පියවර ගැනීමට මේ පාර්ශව වලට තවමත් නොගැනිවී ඇත

කෙසේවුවද මෙම ජනවාර්ගික අර්බුදය නිශ්චිත අයුරකින් විසඳීමේ මාර්ගයට අප අවසානයේ පිවිස සිටින බව මා තරයේ විශ්වාස කරන්නේ යයි මෙම නිදහස් දිනයේ දී අපේ ජාතියට මම ආඩම්බරයෙන් ප්‍රකාශ කරමි. සාකච්ඡා මගින් ලබා ගන්නා සාමයක් සඳහා වූ ස්වකීය අභිප්‍රාය, යථාර්තයක් බවට පත්කර ගැනීමට අවශ්‍ය බලය හා සාමූහික අධිෂ්ඨානය, අපේ රජයටත්, ශ්‍රී ලංකාවේ ජනතාවටත් දැන් ලැබී ඇති බව මම විශ්වාසයෙන් යුතුව ප්‍රකාශ කරමි. අපේ මුතුන් මිත්තන් නිදහසේ සිඟිනය සැබෑ කර ගැනීම සඳහා අතීතයේදී බොහෝ වාරයක් දැරූ ප්‍රයත්න තවමත් සම්පූර්ණයෙන් සාර්ථකවී නැත.

එහෙත් දැන් මුළු දුටු ආකාරයෙන්ම එම සිඟිනය මුළුමනින්ම සැබෑ කර ගැනීමට සමත්වූ පරම්පරාව ලෙස වැඩි කල් යන්නට මත්තෙන් අපට ආඩම්බර විය හැකි බව මම ප්‍රකාශ කරමි

රට පාලනය කරන්නේ කවුරුන් වුවද මෙම නිදහස් සමරු දිනයේදී අප සිහිපත්කර ගතයුතු එක් කාරණයක් තිබේ. එනම් අප එක් ජාතියක් බවයි. මැහඳී අවසන්වුනු අපේ ජනාධිපතිවරණයේදී ඉතාමත් වැදගත්වූ ලක්ෂණය මෙය යයිද මම විශ්වාස කරමි. දේශපාලන පක්ෂ බැඳීම වලින් තොරව ජන්ද දායකයින්ගේ බහුතරය පල කළ මතය වූයේ මෙම ගැටුමේ අවසානයක් දැකීමට අපේ ජනතාවට අවශ්‍ය බවයි.

ශ්‍රී ලංකාවේ බහුතර ජනතාව එකගත්වයෙන් යුතු දේශපාලනය හා ප්‍රශස්ත පාලනය කෙරෙහි කැමැත්තක් දක්වති. නුතන ශ්‍රී ලංකීය දේශපාලන ක්ෂේත්‍රයේ දැකින්නට ලැබෙන දැඩි ලෙස බෙදී වෙන්වී සිටීමේ ස්වභාවයේ වෙනසක් දැකීමට ඔවුන් කැමැත්තෙන් සිටින බව මට විශ්වාසයි. එවැනි බෙදීම නිසා ඇතිවන එදිරිවාදිකම්, අපේ මනසට, අපේ දේශපාලනයට, අපේ මැතිවරණ වලට සහ අපේ පොදු ආයතන වලට නිරන්තරයෙන්ම ශාප කරයි. අපේ ශක්තිය සඳහා මේ එදිරිවාදිකම් වලින් ලැබෙන එල ප්‍රයෝජනයක් නැත. එවෙනුවට එවැනි එදිරිවාදිකම් නිසා සිදුවන්නේ අප තවත් දුර්වලවීම හා විනාශයට ලක්වීමයි.

එහෙත් තවත් බොහෝදේ මෙන්ම මෙම තත්ත්වයද වෙනස්වෙමින් පවතින බව මම විශ්වාස කරමි. තමන් විසින්ම සිදුකර ගන්නා ලද තුවාල යුවපත් කර ගැනීමට පනතාව තීරණය කොට ඇතැයි මම විශ්වාස කරමි රටේ ඇතැම් ප්‍රදේශවල තර්ජනාත්මක හා බිය ගැන්වීමේ තත්ත්වයක් පවතිද්දී පවා මෙම ගැටුම අවසන් කිරීම සඳහා විශේෂවූ පනවරමක් ලබාදෙන්නයි අප ඉල්ලා සිටි විට මේ රටේ ජන්දදායකයින්ගෙන් සියයට 51 කට වැඩි පිරිසක් ඒ සඳහා අනුමැතිය දීම මෙම වෙනස සිදුවෙමින් පවතින බවට කදිම සාක්ෂියකි.

මෙම ගැටුමට සාකච්ඡාමය දේශපාලන විසඳුමක් ලබා ගෙන යුද්ධය අවසන් කිරීම සඳහා 1994 අගෝස්තු මාසයේ සිට මා පොදුදායකයෙහි, මගේ රජයත් දිගමට ක්‍රියාකොට ඇත. එහෙත් ප්‍රධාන දේශපාලන පක්ෂයන්, එක් සන්තද්ධ කණ්ඩායමකුත් මෙම කටයුත්තට එලදායි ලෙස සාමාන්‍යීභූත දිගින් දිගටම ප්‍රතික්ෂේප කළහ.

දැන් බොහෝ කාලයක් ගතවී ඇති මෙම ගැටුම නිරාකරණය කර ගැනීම පිණිස ඒකමතිකත්වයක් ඇති කර ගැනීම සඳහා එක්වන්නැයි මේ රටේ සියලු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී දේශපාලන නායකයින්ට මම නැවත වරක් ආරාධනය කරමි. ශ්‍රී ලංකාවේ සියලුම පුරවැසියන් වන සිංහල, දමිළ, මුස්ලිම්, මැලේ හා බර්ගර් යන අපේ පනතාව නියෝජනය කරන සියලු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී දේශපාලන පක්ෂ හා කණ්ඩායම් අතර එවිට අපට එකගත්වයක් ඇතිකර ගත හැකිය.

මේ උදාර හා ශ්‍රේෂ්ඨ කර්තව්‍යයට එක්වන්නැයි අපි එල්.ටී.ටී.ඊ සංවිධානයටද ආරාධනය කරන්නෙමු දෙමළ පනතාව දීර්ඝ කාලයක් මුළුල්ලේ මුහුණදී සිටින මේ දුක්ඛිත තත්ත්වයෙන් ඔවුන් මුදවා ගැනීම සඳහා එල්.ටී.ටී.ඊ සංවිධානයටද වැදගත් කාර්යභාරයක් ඉටු කිරීමට තිබේ. සිංහල හා දෙමළ නායකයින් හා සාමාන්‍ය වැසියන් ඝාතනය කිරීමෙන් දෙමළ පනතාවගේ හෝ සුළු ජාතීන්ගේ හෝ ප්‍රශ්නාවලට කිසිකළෙක විසඳුමක් ලබා ගැනීමට නොහැකි වන බව එල්.ටී.ටී.ඊ සංවිධානයද පිළිගත යුතුය.

මේ තුස්තවාදයේ කුරිරු, පුවත්බඩුයාත් එහි ප්‍රතිඵලය වන යුද්ධයන් අවසන් කිරීම හදිසි අවශ්‍යතාවකි. සාකච්ඡාවේ හා සංවාදයේ උපාය මාර්ග අනුගමනය කරන ලෙස තුස්තවාදීන් පෙළඹවීමට තුස්තවාදයට සහයෝගය

දක්වන සියලුදෙනාද දැන්වත් තීරණය කළයුතුය. පිඩනයේ හා සියලු ආකාරයේ තුස්තවාදයේ වලංගු වලින් තම ජනතාව නිදහස් කර ගැනීමට ඔවුන්ට ඇති එකම මාර්ගය මෙයයි කාගේ හෝ උවමනාවන් වෙනුවෙන් කිසිවෙකුගේ පීඩන තවදුරටත් පරිත්‍යාග කිරීමට අපට නොහැකිය එකිනෙකා මරා ගන්නවා වෙනුවට අපේ දරුවන්ගේ පීඩන ආරක්ෂා කර ගනිමින් අපි එකට එකමුතු වී මේ ප්‍රශ්න විසඳා ගනිමු අපේ සිහින සැබෑ කර ගනිමු මෙම අරමුණු මුදුන් පමුණුවා ගැනීම සඳහා මිනිසාට ඇති එකම මාර්ගය යාකව්ජාවේ, සංවාදයේ හා සමගි සමාදානයේ මාචනයී දෙමළ ජනතාවගේ අනාගත සිහින සහ සියලු ශ්‍රී ලාංකිකයන්ගේ අභිප්‍රාය අවසානයේ මුදුන් පමුණුවා ගත හැක්කේ අපේ සාමූහික ප්‍රයත්නයන් තුළින් හා සංවාද ක්‍රියාදාමයකින් පමණක් බව අපි සත්‍ය ලෙස විශ්වාස කරමු. සංවාදය සඳහා අපි නිරන්තරයෙන් ක්‍රියා කරන්නේ එම විශ්වාසය පෙරදැරි කරගෙනය.

මනුවරණි, අග්‍යන්තර තර්ජන හේතුවෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ ස්වාචරත්වයටත්, එහි ජනතාවගේ ආරක්ෂාවටත් දැන් අනතුරු එල්ලවී ඇත. මේ අතර අප ප්‍රතිලාභ අපේක්ෂා කරන ගෝලීය ආර්ථිකය අපේ පීඩන ක්‍රමයේත්, අප අධ්‍යාපන ක්‍රමයේත්, අප වැඩ කරන ආකාරයේත් පුළුල් වෙනස්කම් ඇති කළයුතු යයි ඉල්ලා සිටියි. ලෝක ආර්ථිකය බලකර සිටින්නේ ජාතීන් අතර හියුණු තරගයකි. කෙසේවුවද, අපේ අග්‍යන්තර වාර්ගික ගැටුම හේතුවෙන් මෙම අභියෝග වලට එරෙහිව ලෙස මුහුණදීමේ හැකියාව දුර්වලවී ඇත. අප මේ ගැටුමට මුහුණදී සිටින්නාක් කල් ගෝලීය ලෝකයක තරග කිරීමට සහ එහි ප්‍රතිලාභ අපේ ජනතාවට සම්පූර්ණ වශයෙන් ලබාදීම සඳහා කටයුතු කිරීමට අපට හැකියාවක් ලැබෙන්නේ නැත.

ස්වකීය පෞද්ගලික හා සාමූහික අනාගතයට අදාළවූ විශාල අපේක්ෂාවන් ශ්‍රී ලංකා ජනතාව තුළ තිබෙන බව අපි දනිමු යුරක්මිතව හා සෞභාග්‍යමත් ලෙස පිවත්වීමට උතුරු-නැගෙනහිර ජනතාව සිහින දකිමින් සිටිති. දහස් ගණන් අප සෙබළු කැළ ආපසු සිය නිවෙස් කරා පැමිණ තම මව්පිය ද දරුවන් සමග එක්වීමේ සිහිනය දකිමින් සිටිති දකුණේ ජනතාව තුස්තවාදය හා යුද්ධය අවසන්කොට සෞභාග්‍ය ළඟාකර ගැනීමේ සිහිනය දකිමින් සිටිති. මේ සියලු සිහින සැබෑ කර ගැනීම සඳහා නිශ්චිත පියවර ගන්නාතුරු ඒවා සැබෑ නොවන බව මේ රටේ සෑම ශ්‍රී ලාංකිකයෙකුටම අවබෝධ කර ගැනීමට ලැබෙන දිනය අද බව මම ඔබට ප්‍රකාශ කරමි. මෙම ගැටුම නිසා ඇතිවී තිබෙන දුකපීඩා වින්දා “දැන් ඉතින් හොඳටම ඇති” යයි කියන්නට සුදුසුම දිනය අදයි.

එම අරමුණින්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ ක්‍රියාදාමයටද, නව දේශපාලන සංස්කෘතියක් හැඩගැස්වීමටද, දේශපාලන පක්ෂ හේදයෙන් තොරව මාත්, මගේ රජයත් සමඟ එක්වන්නැයි මම සියලුම ශ්‍රී ලාංකික පනතාමට ආරාධනා කරමි

ඔබ සැමට තෙරුවන් සරණයි.

දෙව්පිහිටයි

වනක්කම

අස්සලාමු අලෙයි කුම !

ජනාධිපති කාර්යාලය
ප්‍රස්තාවය

ඉලක්කයාගේ 52 වැනි සැසි සඳහා තිබෙන වැඩපටුම

2000, පෙබරවාරි 04 වැනි දින

අතිරේක මහාමාත්‍ය ජනාධිපති
සභාවලයේ පවත්වාගෙන යාමේ කමිටුවේ
නායකයන්

නාට්‍ය මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කිරීම

இலங்கை வாழ் மக்களுக்கு நன்றிசெலுத்தி இந்த சொற் பொழிவினை ஆரம்பிக்கின்றேன். 1999, திசம்பர் 21 ஆந் திகதியன்று இந்த நாட்டு மக்கள் இரண்டாவது தடவையாகவும் சனாதிபதி என்ற முறையில் ஆட்சி செய்வதற்கான புதிய ஆணையொன்றை எனக்கு வழங்கினார்கள்.

எமது மக்களின் அரசியல் முதிர்வு பற்றியும் விழிப்புணர்ச்சி பற்றியும் நான் நன்கு அறிந்துள்ளேன். குண்டு வீசும் அதிபயங்கரமான சம்பவங்களையும் நாட்டில் சில பிரதேசங்களில் எனக்கு வாக்களிக்காமல் இருக்கும்படி எல்.ரீ. ரீ. ஈ. இயக்கத்தினால் வாக்காளர்களை பகிரங்கமாகவே அச்சுறுத்திய சம்பவங்களையும் பொருட்படுத்தாமல் பொதுசன ஐக்கிய முன்னணி வேட்பாளரை மீண்டும் மக்கள் தெரிவு செய்தமை அவர்களுடைய அறிவு முதிர்ச்சிக்குத் தக்கதோர் சான்றாகும்.

நாட்டின் தலைநகரத்தில் இடம்பெற்ற குண்டுவீச்சுச் சம்பவமும் அதன்பின்னர் தனியார்துறை தொடர்பு சாதனங்களால் நான் செயலிழந்த நிலைக்கு வந்துள்ளேன் என வீணை பரப்பிய பொய்ப் பிரசாரங்களும், வாக்காளர்கள் மீது உள்ளூர்தியான அச்சுறுத்தலாக அமைந்த அதே நேரத்தில் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் உள்ள வாக்காளர் மீது பயங்கரவாதிகள் உடல்ரீதியான அச்சுறுத்தல்களை ஏற்படுத்தினர். இந்த சகல சம்பவங்களுக்கும் எதிராக இலங்கை மக்களுக்கே உரிய சிறப்பான அமைதியுடன் எமது மக்கள் பொதுசன ஐக்கிய முன்னணி வேட்பாளராகிய என்னை மீண்டும் சனாதிபதியாகத் தெரிவு செய்வதற்கு உறுதியாகத் தீர்மானித்தனர்.

யுத்தத்தை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவரவும் இனமோதலுக்கு நிலையான தீர்வொன்றைக் காணவும் ஆணையொன்றை வழங்கு மாறு நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டோம். இலங்கைச் சரித்திரத்தில் முதல்தடவையாக முக்கிய தேர்தலொன்றை எதிர்நோக்கிய அரசியல் கட்சியொன்று ஒரே மேடையில் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணும் விடயத்தைப் பிரஸ்தாபித்தது. பொதுமக்கள் எமக்கு அந்த

ஆணையினை அளித்துள்ளனர். வேறு பல துறைகளிலும் அதாவது சனநாயகத்தை மீண்டும் நிலைநாட்டுதல், மக்கள் அனைவருக்கும் அடிப்படை உரிமைகளை நிலைநாட்டுதல், சிறந்த ஆட்சி முறையினை அமுலுக்குக் கொண்டுவருதல், பொருளாதாரத்தை மீளக் கட்டியெழுப்புதல், நாங்கள் நிறைவேற்றியுள்ள அபிவிருத்திப் பணிகள், சர்வதேச அடிப்படையில் நாங்கள் கண்டுள்ள வெற்றிகள் ஆகியவற்றில் அரசாங்கம் சாதித்த சாதனைகளையும் கண்டுள்ள வெற்றிகளையும் அவர்கள் மிகத் தெளிவாக ஆமோதித்துள்ளனர். நிலையான பொருளாதார சுபீட்சத்தினையும் அரசியல் உறுதிப்பாட்டினையும் எய்தும் எமது நோக்கத்தினை நிறைவேற்றும் பொருட்டு நாங்கள் தெரிவு செய்துள்ள அபிவிருத்திப் பாதையில் தொடர்ந்து செல்லுங்கள் எனப் பொதுமக்கள் எமக்குத் தெரிவித்துள்ளனர்.

இந்தச் சுதந்திர தினத்தில், எமது நாடு ஏன் சுதந்திரத்தை வென்றெடுத்தது என்ற வீடயம் பற்றி நாம் அனைவரும் சிந்தித்துப் பார்த்தல் வேண்டும் எனக் கூற விரும்புகின்றேன். 1998 ஆம் ஆண்டில் 50 ஆவது சுதந்திர ஆண்டு பூர்த்தி விழாவின்போது நான் கூறியவாறு இலங்கை மக்கள் சிறந்த ஆட்சியாளர்களாகத் திகழ இயலச் செய்வதற்காகவும் இலங்கை மக்கள் அனைவரும் பொருளாதார சுபீட்சத்தினையும் சமவாய்ப்புகளையும் பெற இயலச் செய்வதற்குமே நாங்கள் சுதந்திரத்தை அடைந்தோம். எமக்குத் தெரிந்த வாறு இந்த எளிதில் அடையக்கூடிய குறிக்கோளினை, ஏறக்குறைய இரண்டு தசாப்தங்கள் வரை, இந்த இனமோதல் காரணமாக அடைய முடியாதுள்ளது.

நாங்கள் மாபெரும் தேசிய இனமாக வாழ்ந்துள்ளோம். காலனித்துவ ஆட்சிக்காலத்தில் நாங்கள் பின்னோக்கிச் சென்றோம். ஆனால், சுதந்திரம் அடைந்த பின்னர் நாங்கள் எமக்கேயுரிய அமைதியினையும் சமநிலையினையும் மீண்டும் அடைந்துள்ளோம். என்றாலும், இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இதே நாளில், நான் கூறியவாறு, சுதந்திரத்திக்குப் பின்னர் நாங்கள் கண்ட பல முக்கிய

சுவாமிபதி கல்வெட்டு புத்தகவெட்டு

சாதனைகள் இருப்பினும் நாட்டினைக் கட்டியெழுப்பும் பணியில் பாரதூரமான முறையில் நாங்கள் ஈடுபாடு கொண்டிருக்கவில்லை. சுதந்திர தின விழாவானது 1948 ஆம் ஆண்டிலிருந்து நாங்கள் நீண்டதூரம் கடந்து வந்துள்ளோம் என்பதை எடுத்தியம்புகின்றது. அதேபோன்று நாங்கள் நீண்ட தூரம் செல்ல வேண்டியவர்களாக உள்ளோம் என்பதையும் எடுத்தியம்புகின்றது.

நாங்கள் ஒன்று சேர்ந்து முகம் கொடுக்க வேண்டிய மிக முக்கியமான சவாலாக சிறுபான்மை மக்களது பிரச்சினைக்கு உடனடியாகத் தீர்வு காணுதல் அமைந்துள்ளது. இந்நோக்கத்தை அடைவதற்கு நாட்டைக் கட்டியெழுப்பும் துறையில் எனது அரசாங்கம் ஆரம்பித்த பணிகளைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்ள வேண்டியவர்களாக நாங்கள் இருக்கின்றோம். நாட்டில் சகல பாகங்களிலும் வாழும் சனசமூகங்களுக்கிடையில் கலாசார ரீதியாவும் சமூக ரீதியாகவும் செளஜன்யமான உறவுகளை மீண்டும் நாங்கள் உருவாக்குதல் வேண்டும். இந்த நாட்டில் வாழுகின்ற மக்கள் அனைவருக்கும் சமசந்தர்ப்பங்களை வழங்க நாங்கள் இதயசத்தியுடன் அயராது உழைத்தல் வேண்டும். அரசியலமைப்பு ரீதியாக இவ்வனைத்துக்கும் உத்தரவாதமளிக்கும் வகையில் எமது அரசியல் அதிகாரத்தை நாங்கள் பகிர்ந்துகொள்ளல் வேண்டும்.

வெகு நீண்டகாலமாக இந்த மோதலுடன் தொடர்புகொண்ட சகல திறத்தவர்களும், எமது நாட்டின் தற்காலத்துக்கு மாபெரும் இழப்புகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டும் எமது நாட்டின் வருங்காலத்துக்கு மிகவும் துக்ககரமான பாதிப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டும் இந்த மோதல் இடம்பெற்றுக்கொண்டு வருகின்றதென்பதை அறிவர். வெகு நீண்ட காலமாக விதிவசத்தால் எமக்குரியதாக வரக்கூடிய அந்த ஒளிமயமான எதிர்காலம் நட்பாதரவு அற்ற துறைமுகமொன்றில் நுழைய அஞ்சும் கப்பலொன்றைப்போன்று தொலைவிலுள்ள அடிவானத்தில் தங்கியிருப்பதை நாங்கள் அனைவரும் அவதானித்து வந்துள்ளோம். வெகு நீண்டகாலமாக, இந்த மோதல் மூலம் பெறக்கூடிய நன்மை

எதுவும் இல்லை என்பதைச் சகல திறத்தவர்களும் அறிந்துள்ளனர். ஆயினும் இந்த மோதலினை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவர அவசியமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க இத்திறத்தவர்கள் அனைவரும் தவறியுள்ளனர்.

எவ்வாறாயினும், இந்தச் சுதந்திர தினத்தில், நிலையான முறையில் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வொன்றைக் காணும் வழியினை நாங்கள் இறுதியாக அடைந்துள்ளோம் என்பதை உறுதியாக நம்புகின்றேன் என இந்த நாட்டு மக்களுக்கு எடுத்தியம்புவதில் நான் பெருமையடைகின்றேன். பேச்சுவார்த்தைகளின்பாற்பட்ட சமாதானமொன்றை நிலைநாட்டும் எமது ஆசைக்கனவினை நனவாக்குவதற்கு எமது அரசாங்கமும் இலங்கை மக்களும் இத்தருணத்தில் அதிகாரம் கொண்டவர்களாகவும் இறுதியாக கூட்டுத்துணிவு உடையவர்களாகவும் இருக்கின்றோம் என்பதை நான் மிகுந்த நம்பிக்கையுடன் கூறுகின்றேன். இந்த நாட்டைக் கட்டியெழுப்பிய முதாதையர்களின் சுதந்திரத்துக்கான இனிய கனவைப் பூரணமாக நனவாக்க முடியவில்லை என நாங்கள் கடந்த காலங்களில் மனம் நொந்துள்ளோம். ஆரம்ப காலத்திலே எதிர்பார்த்த பூரண வடிவத்தில் அந்தக் கனவினை நனவாக்கும் தலைமுறை என்ற வகையில் நாங்கள் விரைவில் பெருமையடைய முடியுமென தற்பொழுது நான் கூறுகின்றேன்.

சுதந்திர தின விழாவினைக் கொண்டாடும் நாங்கள் எமது தலைவர்கள் எவராக இருந்தாலும், நாங்கள் ஒரே தேசிய இனம் என்பதை நினைவில் இருத்திக்கொள்ளல் வேண்டும். அண்மையில் இடம்பெற்ற சனாதிபதித் தேர்தல் சார்ந்த மிக முக்கிய அம்சமாக இந்தக் கருத்து அமைந்துள்ளதென்பதை நான் நம்புகின்றேன். அரசியல் கட்சி ஆதரவுகள் எவையாக இருந்தாலும் வாக்காளர் பெருமக்கள் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொண்டிருந்த விடயம் யாதெனில் இந்த யுத்தத்துக்கு ஒரு முடிவினைக் காண எமது மக்கள் விரும்புகின்றனர் என்பதேயாகும்.

பெரும்பான்மையான இலங்கை மக்கள், அனைவரினதும் ஒப்புதல் பெற்ற அரசியலினையும், ஆட்சியினையும் விரும்புகின்றனர். தற்போதைய இலங்கைப் பொதுவாழ்விலுள்ள தீவிர கட்சிசார்புடைய தன்மையினை மாற்றுவதற்கு அவர்கள் விரும்புகின்றனர் என்பதை நான் அறிவேன். கட்சி சார்புடைய போட்டாபோட்டிகள் எமது தொடர்பு சாதனங்களையும், எமது அரசியலினையும், எமது தேர்தல்களையும், எமது பொது நிறுவனங்களையும் பாதித்த வண்ணமே உள்ளன. இந்தப் போட்டாபோட்டிகள் எமக்கு வலுவூட்டுவனவாக செயற்படுவனவல்ல. மாறாக, அவை எம்மைப் பலவீனப்படுத்தி, எம்மை அழிவினை நோக்கி எடுத்துச் செல்கின்றன.

இருப்பினும், ஏனைய பல விடயங்களைப்போன்று இதுவும் மாறி வருகின்றது என்றே நம்புகின்றேன். தாமாகவே ஆக்கிக்கொண்ட புண்களை தாமாகவே சுகப்படுத்த மக்கள் தீர்மானித்துவிட்டனர் என்று நம்புகின்றேன். இந்நெருக்கடியை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டு வர, குறிப்பாக ஆணை ஒன்றை வழங்குமாறு நாம் கேட்டுக் கொண்டபோது, நாட்டின் சில பகுதிகளில் எமக்கு எதிராக பயமுறுத்தல் விடுக்கப்பட்ட போதும், மக்கள் “ஆம்” என்ற வகையில் நாட்டின் 51 சதவீதத்துக்கும் மேற்பட்ட மக்கள் அளித்த தீர்ப்பு இதன் பெரும் முக்கியத்துவத்துக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

இந்நெருக்கடிக்கு பேச்சுவார்த்தைகள் மூலமான ஓர் அரசியல் தீர்வைக்கண்டு, போரை நிறுத்துவதற்கு நானும், எனது அரசாங்கமும் 1994, ஓகத்து மாதம் முதல் தொடக்கம் இடையறாது பாடுபட்டு வந்திருக்கின்றோம். இந்த முயற்சியில் உறுதியான பங்களிப்பைச் செய்ய பிரதான எதிர்க்கட்சிக் குழு ஒன்றும் ஒரு வன்முறைக் குழுவும் தொடர்ந்து மறுத்து வந்துள்ளன.

நீண்ட காலமாக இழுபறிபட்டு வரும் இந்த நெருக்கடிக்கான தீர்வுக்குரிய வழிவகைகளில் ஒருமைப்பாடு காணுவதன்மூலம் இந்நாட்டுக்காகப்பாடுபடல் வேண்டுமென, சகல சனநாயக அரசியல் தலைவர்களையும் நான் மற்றுமொருமுறை கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

இவ்வாறு, செய்யும்பொழுது இலங்கையில் வாழும் அனைத்து, சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம், மலே, பர்கர் மக்களையும் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் சகல சனநாயக அரசியல் கட்சிகளுக்கும் குழுக்களுக்கும் இடையே, ஓர் உடன்பாட்டினைக் கண்டறிந்ததாகவீடும்.

இந்த அதி முக்கிய பணியில் எங்களுடன் இணைந்துகொள்ளு மாறு எல். ரீ. ரீ. ஈ. ஐயும் நாம் அழைக்கின்றோம். தொடர்ந்து துன்புற்று வரும் தமிழ் மக்களின் துக்கத்தினை முடிவுக்குக் கொண்டு வருவதில் எல். ரீ. ரீ. ஈ. க்கு ஒரு முக்கிய பங்கு உண்டு. சிங்கள, தமிழ் தலைவர்களையும் ஒன்றுமறியா மக்களையும் கொலை செய்வதன் மூலம் தமிழ் மக்களின் அல்லது சிறுபான்மை மக்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துவிட முடியாது என்பதனையும் எல்.ரீ.ரீ.ஈ. உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

இதயமற்ற பயங்கரவாதத்தை விடுத்து போரை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டியது ஓர் அவசர பணியாகும். பயங்கரவாதத் தினை ஆதரிப்போர் அனைவரும் பேச்சுவார்த்தைகளிலும் கலந்துரையாடல்களிலும் ஈடுபடும் திறமுறையினைக் கைக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை அவர்களுக்கு உணர்த்துதல் வேண்டும். தமது மக்களை கொடிய அடக்குமுறைகளிலும், பலவித பயங்கரவாதத் தில் இருந்தும் விடுவிக்க இதுவே ஒரு வழியாகும்.

இனிமேலும் எமது உயிர்களை எந்த ஒருவரின் பலிபீடத்திலும் ஏற்ற முடியாது. எமது குழந்தைகளின் உயிர்களைக் கொல்லவும், கொல்லப்பட்டுவிடவும் இடங்கொடுக்காமல், அவர்களைப் பாதுகாத்துப் பேணிக் கொள்ளும் அதேவேளை நாம் எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து எமது கனவுகளை நனவாக்குவதோடு பிரச்சினை களைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டும். இந்நோக்கத்தினை எய்து வதற்கு மனிதனுக்குத் தெரிந்த ஒரே வழி பேச்சுவார்த்தைகள், கலந்துரையாடல்களை நடாத்தி நல்லணக்கம் காண்பதேயாகும். நாம் தொடர்ந்து பேச்சுவார்த்தைகள் நடாத்தி வருகின்றோம்.

பேச்சுவார்த்தைகள் நடாத்துவதன் மூலமான எமது கூட்டு முயற்சிகள் மூலமே அனைத்து இலங்கையரின் வீருப்பத்தையும் இறுதியில் எய்த முடியும் என்பதே இதற்குக் காரணமாகும்.

நண்பர்களே, இலங்கை இப்பொழுது அதன் ஸ்திரத்தன்மையும் அதன் மக்களின் பாதுகாப்பும் உள்நாட்டுப் பயங்கரவாதத்தினால் கட்டுண்டு உள்ளது. அதேவேளை ஒன்றிணைந்து பயன்பெற விரும்பும் உலகப் பொருளாதாரம் நமது வாழ்க்கை முறையிலும் எமது கல்வித் துறையிலும் நாம் ஆற்றும் பணியிலும் பெரும் மாற்றங்களை வேண்டி நிற்கின்றது. உலகப் பொருளாதாரம் நாடுகளிடையே தீவிர போட்டிபோட்டியை நாடி நிற்கின்றது. எவ்வாறாயினும், இந்தச் சவால்களுக்குப் பயனுறுதி வாய்ந்த முறையில் முகம்கொடுக்கும் எமது ஆற்றல் எம்மிடையே காணப்படும் உள்நாட்டு இனமோதல் காரணமாக பலவீனம் அடைந்துள்ளது. இந்தப் போர் நடைபெறும்வரை உலகமயமாக்கப்பட்ட மேதீனியிலே மற்றவர்களோடு போட்டியிடும் எமது பூரண ஆற்றலினைப் பயன்படுத்த முடியாத நிலை எமக்கு ஏற்படும். அத்துடன் எமது மக்கள் அனைவருக்கும் உலகமயமாக்கல் மூலம் கிடைக்கும் நன்மைகளைப் பெற முடியாத நிலையும் ஏற்படும்.

இலங்கை மக்கள் அனைவரும் தமது தனிப்பட்ட நிலையிலும் ஒன்றிய நிலையிலும் இனிய கனவுகளைக் காண்கின்றனர் என்பது எனக்குத் தெரியும். வடக்கு, கீழ்க்குப் பகுதிகளில் வாழும் மக்கள் பாதுகாப்புடனும் சுபீட்சத்துடனும் வாழுவதற்குக் கனவு காண்கின்றனர். ஆயிரக்கணக்கான போர் வீரர்கள் தமது வீடுகளுக்கு மீண்டும் சென்று குடும்பத்துடன் இணைவதற்கு கனவு காண்கின்றனர். தென்பகுதி மக்கள் பயங்கரவாதத்துக்கும் யுத்தத்துக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைத்து சுபீட்சமாக வாழக் கனவு காண்கின்றனர். இந்தக் கனவுகளை நனவாக்குவதற்கு நாங்கள் உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்காதவரை, இக்கனவுகள், கனவுகளாகவே இருக்கும் என்பதை உணர்ந்துகொள்ளுங்கள். அந்த முறையிலே சிங்களவர்கள், தமிழர்கள், முஸ்லிம்கள், பர்கர்கள் ஆகிய இலங்கை

மக்கள் அனைவருக்கும் மிகச் சிறப்பான நாளாக இன்றைய தினம் அமைந்துள்ளது என்பதை நான் இந்நாட்டு மக்களுக்குக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். இன்று இந்த யுத்தத்தின் கொடிய தன்மை “போதும் போதும்” என்றாகிவிட்டது என்றே கூற வேண்டிய நாளாகும்.

ஆதலால், அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தச் செயல்முறை மூலம் புதிய அரசியல் கலாசாரத்தினை ஆக்குவதற்கும் புதிய இலங்கை நாட்டினத்தை மீண்டும் கட்டியெழுப்பவும் தமது அரசியல் நம்பிக்கைகளைப் பொருட்படுத்தாது என்னுடனும் எமது அரசாங்கத்துடனும் இணையுமாறு இலங்கை மக்கள் அனைவருக்கும் நான் அழைப்புவிடுக்கின்றேன்.

address to the nation by
Her Excellency the President
CHANDRIKA BANDARANAIKE KUMARATUNGE
on 04th February 2000
At the National Day Ceremony

ජනාධිපති කාර්යාලය ප්‍රස්තාවය

Let me begin today by giving thanks to the people of Sri Lanka. On the 21st of December, 1999, the people of this nation gave me a new mandate to govern as President for a second term.

I am deeply aware of the political maturity and awareness of our people. The fact that they re-elected the PA candidate braving horrendous incidents of bombing and open intimidation of voters by the LTTE, against voting for me in some part of the country, is a testimony to this maturity.

The bomb incident in the capital of the country, and thereafter the lies that were wantonly circulated by the private media to the effect that I was incapacitated, amounted to psychological intimidation of the voters, while the terrorists engaged in physical intimidation of the voters of the North and East. Against all this, our people loudly and with habitual calm of the Sri Lankan people, decided to choose the PA candidate, returning me as President.

We asked for a mandate to end the war and find a lasting solution to the ethnic conflict. For the first time in Sri Lankan electoral history a political party faced a major election on a single platform, that of resolving the ethnic problem. The people have given us that mandate. They have also clearly given us their approbation for the achievements and successes of our Government in several other important fields - the restoration of democracy and fundamental rights for all the people, reinstating good governance, the rebuilding of the economy, the development work that we have done, and our great successes in the international field. They have indicated that we should continue along our chosen path of development, in order that we achieve our objective of lasting economic prosperity and political stability.

This Independence Day, I would like every one of us to remember why our nation achieved independence. As I expressed on our 50th Anniversary of Independence, in 1998, our Independence was achieved in order to enable the Sri Lankan people's will to reign supreme, to achieve economic prosperity and equal opportunity for all Sri Lanka citizens. As we know, this simple and easily achievable aim has been frustrated for almost two decades by this ethnic conflict.

We have been a great nation. We regressed during colonial occupation, but we regained our poise and balance with Independence. Yet, as I said on this day two years ago, despite our many significant achievements since Independence, we have not seriously engaged in the task of nation building. Independence Day is a reminder that we have come a long way since 1948. It is also a reminder to us that we have a long way to go.

The single most important challenge we must collectively take on, urgently is the resolution of the minorities question. For this, we need to continue the work my Government commenced in the sphere of nation building. We must re-create harmonious relations between communities culturally and socially, in every part of the island. We must continue with earnest to offer equal opportunities to every citizen of this country, we must share political power and guarantee all this, constitutionally.

For too long, all parties to this conflict have known that it continues at a significant cost to our nation's present and most lamentably, to its future. For too long, we have all watched the magnificent future that we know, can be ours, remain on the far horizon, like a ship that fears to come in to an unfriendly harbour.

For too long, all parties have known that there is nothing to be gained from this conflict. And yet these parties have failed to take the steps necessary to bring this conflict to an end.

However, this Independence Day, I am proud to announce to this nation, that I firmly believe we are finally on tract to solve, the ethnic problem in a durable manner. I say with confidence that we the Government and people of Sri Lanka, have at this time, the power and finally, the collective will, to bring into reality our desire for a negotiated peace. We have many times in the past lamented that our founding fathers' great dream for Freedom, had yet to be realised fully. I say now, that we can very soon take pride, in being the generation to realise that dream, in the completeness that was originally intended.

In our celebration of the Independence Day, we must remember that, irrespective of who leads us, we are one Nation. This is also, I believe, the most significant feature of our recent presidential election. The mood and overwhelming opinion of the electorate, irrespective of political party affiliations, was that our people want an end to this conflict.

The majority of Sri Lankans desire consensual politics and governance. I am aware that they wish to see a change in the intensely partisan nature of contemporary Sri Lankan public life. Partisan rivalries continue to curse our media, our politics, our elections and even our public institutions. These rivalries do nothing to strengthen us. Instead, they weaken us expose us to destruction.

Yet, as with many other things I believe that this is changing. I believe that the people have decided to heal their self-inflicted wounds. The most significant evidence of this change is that over 51% of the country voted 'yes' when we asked them for a specific mandate to end this conflict, even when, in some parts of the country they were intimidated against this.

Since August 1994, I personally, and my Government, have worked unceasingly to seek a negotiated political settlement to the conflict and to end the war. The major opposition group and one militant group, remain constant in their refusal to constructively participate in that process.

I invite one more time, all democratic political leaders to do battle for their country by reaching a consensus on the means of resolution of this conflict that has dogged us far too long.

Then, we would have reached agreement between all democratic political parties and groups representing all our peoples - the Sinhala, Tamil, Muslim, Malay, Burgher citizens of Sri Lanka.

We will also invite the LTTE to participate in this noble and great process with us all. The LTTE has a vital role to play in concluding this extended sadness for the Tamil people, the LTTE must also recognise that assassinating Sinhala and Tamil leaders and innocent citizens can never resolve the problems of the Tamil people or the minorities.

It is urgent that we end the heartless violence of terror and its result-the war. All those who support the perpetrators of terror must even now decide to persuade them to adopt the strategies of dialogue and negotiations. This is the only path to free their people

from the shackles of oppression and terror of all types. We cannot sacrifice anymore lives at the altar of anyone's cause. Let us together, resolve problems, and achieve all our dreams, while preserving and protecting the lives of our children, instead of driving them to kill and be killed. The only path, known to man, for attaining this goal, is the path of dialogue, negotiations and conciliation. We will continue to seek dialogue because we truly believe that the future that the Tamil people dream of, and that we desire for all Sri Lankans, can ultimately be achieved by our collective efforts, within a process of dialogue.

Friends, Sri Lanka is currently imperiled by internal threats to its stability and to the safety of its people. Meanwhile, the global economy that we seek to integrate with, and benefit from, demands of us vast changes in the way we live, the way we educate ourselves and the way we work. The global economy demands intense competition between nations. However, our ability to respond effectively to these challenges is undermined by our internal ethnic conflict. So long as this conflict remains, we cannot deploy our full ability to compete in a globalized world and bring the benefits to our people. To all our peoples.

We know that all Sri Lankans have great dreams for their personal and collective future. The people of the North and East dream of living in security and prosperity. Thousands of soldiers dream of returning to their homes and families. The people of the South dream of an end to terrorism, the war and of prosperity. I say to this nation, that today, is the day for every Sri Lankan, every Sinhala, Tamil, Muslim, and Burgher to wake up to the fact that these dreams will not become real until we take concrete steps to make them so. Today is the day to say "enough" to the misery of this conflict.

I therefore invite all Sri Lankans irrespective of their political beliefs to join with me and my Government in the process of constitutional reform, formulation of a new political culture, and the re-building of a new Sri Lankan nation.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637